

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci **žalobců: a) O. o, S., z. s.,** IČ: x, adresa pro doručování: x, **b) Ing. M. B.,** bytem x, **proti žalovanému: Krajský soud v Hradci Králové,** se sídlem Československé armády 218, Hradec Králové, **o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se žalobou společně podanou ke Krajskému soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, která byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 19.4.2017, čj. Nao 152/2017-22, přikázána z důvodu vyloučení všech soudců místně příslušného soudu k projednání zdejšímu soudu, domáhají vydání rozsudku, kterým by soud určil, že je nezákonný „pokyn – usnesení o vykázaní účastníka jednání ve věci 27 Co 453/2015 dne 27. února 2017, přibližně v 10 hodin 50 minut, které učinil za senát 27 Co jeho předseda, JUDr. J. Ch., Ph.D.“; dále „zásah justiční stráže, provedený poté, co účastník opustil jednací síň, tedy jeho násilné vyvlečení ze soudní budovy a položení na chodník před budovu“, „zásah justiční stráže, kterým bylo žalobcům po dobu cca 60 minut bráněno vstoupit do budovy soudu“, „pokyn a zásah justiční stráže spočívající v bránění žalobcům v pořizování fotografií na chodbě soudu“; a dále i „pokyn místopředsedy soudu, aby byla justiční stráž přítomna podávání stížnosti“.

Jako žalované v dané věci žalobci označili jednak „Českou republiku, za kterou jedná Ministerstvo spravedlnosti ČR, pod které spadají JUDr. J. Ch., Ph.D., JUDr. M. V., Mgr. R. K., soudci Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, a Mgr. J. D. místopředseda soudu“, a jednak „Českou republiku, za kterou jedná Ministerstvo spravedlnosti ČR, pod které spadá Vězeňská služba ČR, jejíž součástí je Justiční stráž“.

Krajský soud v Praze v usnesení ze dne 4. 8. 2017, čj. 48 A 65/2017-18, ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu vyjasnil, kterým žalovaným správním orgánům jsou s ohledem na žalobní tvrzení a návrh žalobce přičitatelné napadené zásahy, a současně tímto usnesením v souladu s § 39 zákona 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), vyloučil danou žalobu k samostatnému projednání v částech týkajících se jednotlivých žalovaných. Vyloučil tedy k samostatnému projednání část žaloby, kterou se žalobci domáhají vůči žalovanému Krajskému soudu v Hradci Králové určení, že „pokyn – usnesení o vykázaní účastníka jednání ve věci 27 Co 453/2015 dne 27. února 2017, přibližně v 10 hodin 50 minut, které učinil za senát 27 Co jeho předseda, JUDr. J. Ch., Ph.D., je

nezákonný“ (tato žaloba je vedena pod sp. zn. 48 A 96/2017). K samostatnému projednání pak vyloučil danou žalobu i v části, kterou se žalobci domáhají vůči místopředsedovi Krajského soudu v Hradci Králové pro řízení pobočky v Pardubicích určení, že „*pokyn místopředsedy soudu, aby byla justiční stráž přítomna podávání stížnosti, je nezákonný*“ (tato žaloba je u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 48 A 97/2017). Zbývající část žaloby týkající se zásahu justiční stráže, kde je žalovaným správním orgánem Vězeňská služba České republiky, zůstává u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 48 A 65/2017.

Pokud jde o žalobci vymezený zásah přiřitatelný Krajskému soudu v Hradci Králové, zde žalobci v rámci žaloby poukázali zejména na to, že dne 27. 2. 2017 proběhlo před tímto krajským soudem (pobočkou v Pardubicích) jednání ve věci sp. zn. 27 Co 435/2015, v rámci něhož žalobce b) vznesl několik námitek, což žalobci považují za běžný procesní postup. Námitky pak vznášel i poté, co mu soud zakázal v námitkách pokračovat. Další kritiku svého postupu soud neunesl a vykázal žalobce b) z jednací síně. Žalobci v této souvislosti dále zdůraznili, že zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) neobsahuje oprávnění soudu vykázat účastníka řízení z důvodu, že účastník trvá na přednesení několika námitek. Soud v dané věci ani neuvedl, že uplatnil § 54 o. s. ř., který vykázání účastníka umožňuje, ani se nezmínil, že by docházelo k rušení pořádku, natožpak hrubému. Jiné vykázání než dle zmíněného § 54 o. s. ř. je mimo zákonné kompetence soudu, a podle žalobců tedy jde o nezákonný pokyn správního orgánu.

Krajský soud v Praze v dané věci (tvrzeného zásahu Krajského soudu v Hradci Králové) předně přistoupil k hodnocení, zda jsou dány podmínky řízení a podaná žaloba je přípustná (tedy věcně projednatelná), přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

Základním východiskem pro posouzení projednatelnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem je § 82 s. ř. s., podle něhož „*každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný*“. Mezi podmínky řízení na straně soudu patří především pravomoc a příslušnost, na straně účastníků řízení pak způsobilost být účastníkem řízení, procesní způsobilost, popřípadě též plná moc zmocněnce v případě zastoupení; úkony soudu i úkony stran jsou pak vázány společnými podmínkami (překážkou litispendence a překážkou věci rozsouzené). Posouzení, zda úkon správního orgánu může být pojmově nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením ve smyslu § 82 s. ř. s., je však již otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoli otázkou existence podmínek řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 8 Aps 6/2007-247).

S ohledem na výše uvedené soud předně posuzoval, zda v projednávané věci jsou splněny podmínky řízení, především zda je dána pravomoc soudu žalobu projednat. V dané věci je žalovaným orgánem, jemuž je přiřitatelný žalobcem tvrzený zásah spočívající v „*pokynu - usnesení o vykázání účastníka jednání*“, Krajský soud v Hradci Králové. Ten v daném řízení vystupoval v pozici soudu rozhodujícího spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Shora citované ustanovení § 82 s. ř. s., jež stanoví podmínky žalobní legitimace k řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, je přitom nutno vykládat v souvislosti s § 4 odst. 1 s. ř. s., a to zejména pokud jde o výklad pojmu „*správní orgán*“. Pravomoc správních soudů je totiž určena též okruhem orgánů, jejichž aktivity soudnímu přezkoumávání podléhají („*orgány moci výkonné, orgány územního samosprávného celku, fyzické nebo právnické osoby nebo jiné orgány, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy*“). Toto

vymezení správního orgánu v § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jež je vázáno na oblast veřejné správy, musí být vykládáno z hlediska celé pravomoci soudů ve správním soudnictví, tedy i pokud jde o poskytování ochrany před nezákonným zásahem. Jak plyne z judikatury Nejvyššího správního soudu, i soudní kontrola zákonnosti zásahu správního orgánu ve smyslu ustanovení § 82 a násl. s. ř. s. se totiž pohybuje jen v hranicích veřejné správy, a proto napadnutelnými jsou pouze takové zásahy orgánů, které patří do působnosti ve veřejné správě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2010, čj. 7 Aps 1/2010-53).

Žalobce se v projednávané věci domáhá ochrany před postupem žalovaného krajského soudu, který v občanském soudním řízení žalobce vykázal z jednání. Soud, který provádí takový úkon, přitom v daném řízení postupuje podle občanského soudního řádu, a nejedná tedy jako orgán moci výkonné rozhodující o právech a povinnostech v oblasti veřejné správy ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Případné pochybení krajského soudu při provádění těchto úkonů proto musí být řešeno v rámci soustavy civilních soudů a to v intencích právních předpisů občanského procesního práva. Žalobce se tedy domáhá vydání rozhodnutí, které nespadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví.

S ohledem na výše uvedené Krajský soud v Praze proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť v projednávané věci není dána pravomoc soudů ve správním soudnictví a tento nedostatek podmínky řízení je neodstranitelný.

O náhradě nákladů řízení pak rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. srpna 2017

JUDr. Milan Podhrázký, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková